

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
 SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
 45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugaciunea Sfintei Cruci

Sa se scoale Dumnezeu, si sa se risipeasca vrajmasii Lui, si sa fuga de la fata Lui cei ce-L urasc pe Dansul. Sa piara cum piere fumul, cum se topeste ceara de fata focului, asa sa piara demonii de la fata celor ce-L iubesc pe Dumnezeu si se insemneaza cu semnul Crucii, zicand: Bucura-te, preacinstita si de viata facatoare Crucea Domnului, care gonesti demonii cu puterea Celui ce S-a rastignit pe tine, a Domnului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos, Care S-a pogorat la iad, si a calcat puterea diavolului, si te-a daruit noua pe tine, cinstita Crucea Sa, spre izgonirea a tot vrajmasul. O, preacinstita si de viata facatoare Crucea Domnului, ajuta-mi mie cu Sfanta Fecioara Nascatoare de Dumnezeu si cu toti Sfintii, in veci. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 10 - 16 SEPTEMBRIE

Miercuri 12 SEPTEMBRIE:

Acatistul Sfintei Cruci ..... 6:30 PM

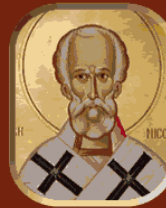
Vineri 14 SEPTEMBRIE: INALTAREA SFINTEI CRUCI

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Duminica 16 SEPTEMBRIE:

Utrenie si Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
 Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
 cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA DINAINTEA INALTARII SFINTEI CRUCI

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea. (Ioan 3, 13-17)

Ganduri la Duminica de dinaintea inaltarii Sfintei Cruci

„...lumea este răstignită pentru Mine și Eu pentru lume” (Galateni 6,14)

Prin unele mănăstiri se mai întâlnește o icoană veche înfățișând un călugăr răstignit. In fiecare mână răstignitul ține câte o lumânare aprinsă, iar deasupra capului lui,

Mântuitorul ține mai multe cununi. Dacă privești mai de aproape, vezi că la diferite părți ale trupului celui răstignit sunt scrise stihuri din psalmi. Astfel, la mâini este scris „făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele”; la ochi scrie „ochii mei pururea spre Domnul”; la gură, „gura mea va grăi înțelepciune”; la piept, „în inima mea am ascuns cuvintele Tale”; la picioare, „pe calea poruncilor Tale am alergat”; la genunchi: „genunchele mele au slăbit de post.”

De o parte și de alta a celui răstignit se află opt fiare înfricoșate, care îi dau asalt cu sulite și cu săgeți, strigând: „Coboară-te de pe cruce! Coboară-te de pe cruce!”, iar numele fiarelor sunt scrise chiar pe ele: duhul lăcomiei, duhul curviei, al mândriei, al iubirii de arginți, al înfrustrării, al trândăviei, al slavei deșarte și al mandriei.

Am adus înaintea aceasta icoană pentru că ea ne ajută foarte bine să înțelegem cuvântul apostolului către galateni: „...Lumea este răstignită pentru Mine și Eu pentru lume.” Oare ce vrea să spună apostolul când zice: „Eu sunt răstignit pentru lume?” Fără îndoială că un lucru de taină, pentru că cel răstignit nu mai poate spune despre sine că este răstignit, și nici apostolul Pavel, noi știm bine că nu a fost vreodată răstignit, ci a murit de sabie. Ca să înțelegem vorbirea Apostolului, să ne uităm la un răstignit și să vedem care sunt chinurile lui. Țintuit de mâini și de picioare, cel răstignit nu mai poate mișca și această stare îi mărește îngrozitor chinurile; suferințele răstignitului sunt înspăimântătoare: omul moare puțin câte puțin și vede moartea cum vine sigură, fără nici o nădejde de izbăvire. Nemișcare totală, suferințe grozave și moartea - aceasta este starea celui răstignit.

Lumea, față de care apostolul este răstignit, are mai multe înțelesuri: oamenii ceilalți, în afară de noi. Se zice: „gura lumii”, sau „zice lumea”, despre o vorbă care circulă. Deci prin lume mai înțelegem și mulțimea lucrurilor care ne înconjoară, lumea materială, lumea vegetală, lumea animală. Și mai înțelegem prin lume mentalitatea omului legat de cele materiale, împătimit de lucruri, lumea de păcat. În acest înțeles, diavolul este „stăpânitorul acestei lumi” (Ioan 14,30), iar Mântuitorul este Cel ce a biruit lumea (Ioan 16, 33). În acest din urmă înțeles este luată lumea față de care s-a răstignit Apostolul.

A fi răstignit față de lume, deci, înseamnă a fi nemișcat față de păcat, a suferi împotriva lui până la moarte. Din pricina păcatului din noi, omul este înclinat, trup și suflet, spre lumea păcatului, dorește, pofteste cele frumoase și bune ale lumii. Trebuie deci răstignită această poftă păcătoasă, oprită, biruită.

Cum se face acest lucru, ne învață inscripțiile din jurul călugărului celui răstignit de care am pomenit la început. „Lumea” pătrunde în noi pe calea simțurilor - ochi, urechi, gust... - și trăiește în noi prin cugetele, vorbele și faptele noastre. Pe toate acestea trebuie

să le păzim de duhul lumii. Cum? Veghind la ferestrele simțurilor ca să nu intre moartea prin ele, ci ochii să fie pururea spre Domnul, în inimă să fie ascunse cuvintele Domnului, picioarele să umble pe calea virtuților, călăuzite de legea Domnului, gura să grăiască dumnezeiasca înțelepciune, iar urechile să fie surde la strigătul fiarelor celor înfricoșate ale patimilor care ne somează: „pogoară-te de pe Cruce!”.

Dacă astfel se răstignește omul față de lumea păcatului - împotrindu-i-se, nelucrându-l apoi lumea cum se poate răstigni față de noi, pentru că noi vedem că cel rău ne asaltează cu sulite și cu săgeți, ca cele opt fiare de pe icoană, silindu-ne să ne coborâm de pe Cruce? Lumea de păcat năvălește peste noi prin toate simțurile: văz, auz, miros, gust, pipăit; cum să o răstignim, să o stăvilim, să nu mai năvălească asupra-ne?

Sfântul Apostol Pavel spune că „toată făptura suspină așteptând izbăvirea” (Romani 8, 22). Pe de altă parte noi știm că toată făptură la început a fost „bună foarte” și deci nu poate fi prin sine pricină de păcat. Nu lumea este rea, ci întrebuintărea ei; nu din afară vine răul, ci din mine. Lucrurile din afară sunt numai paravanul în dosul căruia se ascunde vrășmașul, pentru a trezi pornirile pătimase din mine. De obicei omul nu întrebuintează lucrurile în cadrul rânduit de Dumnezeu, ci pătimăș; nu mănâncă pentru întreținerea trupului, ci cu lăcomie și altele asemenea, adică leagă de înțelesul simplu al lucrurilor înțelesuri pătimase, cum zice același Sfânt Maxim. Trebuie deci să desfacem de lucruri aceste înțelesuri păcătoase, și atunci ele nu ne mai sunt prilej de păcat, de ispită, ci dimpotrivă, ele însele ne povățuiesc spre Dumnezeu, căci și cu acest rost a creat Făcătorul lumea: să fie spre trebuințele vieții pământești, dar și scară care duce la cele cerești. Deci, dacă noi ne-am răstignit față de lume, descoperim că deja lumea este răstignită față de noi.

„Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda cu altceva”, zice apostolul, „fără numai cu Crucea Domnului, prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume” (Galateni 6, 14). Crucea Domnului este deci aceea cu care noi putem săvârși aceasta îndoită răstignire, a noastră și a lumii. De aceea, Apostolul se laudă cu ea și Mântuitorul ne învață că nu putem merge pe urma Lui decât purtând Crucea. Viața creștină este viață de răstignit. Dar până să fii răstignit pe Cruce, trebuie multă vreme să purtăm [Crucea](#), să ne luptăm cu răul până la sânge, să ne luptăm cu duhurile cele rele, să răbdăm multe [necazuri](#), îndreptând toate lucrările simțurilor și ale minții spre cele bune, cum ne învață stihurile din psalmi, în icoana călugărului răstignit.

Răstignirea vine abia la urmă, iar când am ajuns acolo, izbăvirea este aproape: Mântuitorul stă cu cununile întinse, gata să încununeze pe cel biruitor. Crucea este semn de luptă, dar totodată de biruință și de încununare. De care să ne învrednicească și pe noi Domnul cu harul și cu puterea Sfintei Sale Cruci. Amin.

Parintele Petroniu Tanase

